

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

30 януари 1974 година¹

По дело 158 – 73

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда, на основание член 177 от Договора за ЕИО, от страна на Verwaltungsgesicht, Frankfurt am Main (Германия), по производството, висящо пред този съд, между

E. KAMPFFMEYER, Хамбург,

и

EINFUHR - UND VORRATSTELLE FUER GETREIDE UND FUTTERMITTEL, Франкфурт на Майн

относно тълкуването на Регламент № 1373/70 на Комисията от 10 юли 1970 г. относно общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопански продукти, подложени на единна ценова система (ОБ L 158, 20.7. 1970 г., стр. 1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt,, председател, г-н M. Sørensen, председател на състав, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н P. Pescatore, г-н H. Kutscher и г-н C. Ó Dálaigh (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н J. P. Warner,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 27 юни 1973 г., получено в секретариата на Съда на 7 август 1973 г., Verwaltungsgesicht, Frankfurt am Main, е сезирал Съда на ЕО, на основание член 177 от Договора за ЕИО, с няколко въпроса, свързани с тълкуването на Регламент № 1373/70 на Комисията от 10 юли 1970 г. относно общи подробни правила за прилагане на режима на лицензии за внос и износ и сертификати за предварително фиксиране за селскостопански продукти, подложени на единна ценова система (ОБ L 158, 20.7.1970 г., стр. 1).

Спорът по главното производство има за предмет иск срещу декларация за задържане на гаранция до размера, който отговаря на количествата трици, невнесени от ищите по главното производство с мотива, че изгубването на една лицензия за внос, след изпращане с непрепоръчано писмо, не представлява случай на форсмажорни обстоятелства, като рискът от тази загуба е в тежест на титуляра на лицензията.

---

¹ Език на производството: немски.

2. Регламент № 120/67 на Съвета от 13 юни 1967 г. (ОВ 117 19 юни 1967 г., стр. 2269), който е базовият регламент относно общата организация на пазара в сектора зърнени култури, уточнява в съображение 13 , че „компетентните органи трябва да бъдат в състояние да следят непрекъснато движението на обмена, за да могат да преценяват развитието на пазара и да прилагат евентуално мерките ... които биха били необходими за него ...”.

Член 12 от същия регламент предвижда, че „всеки внос в Общността или износ от нея ... е поставен в зависимост от представянето на лицензия за внос или за износ ... издаването (на които) ... е поставено в зависимост от внасяне на депозит, който гарантира задължението за внос или за износ в периода на валидност на лицензията и, който се задържа напълно или частично, ако операцията не е била осъществена в този срок или е била осъществена само частично”.

По първия въпрос

3. С първия въпрос се пита, дали член 2, параграф 1, първо изречение, във връзка с член 15, параграф 4 от Регламент № 1373/70/ЕИО на Комисията, трябва да се тълкува в смисъл че изгубването на една лицензия за внос води не само до отпадане на правото да бъде извършен внос, но също и на задължението той да бъде осъществен, от което следва че гаранцията трябва да бъде освободена, или трябва да се смята, че, в случай на изгубване на лицензията за внос, правото да се осъществи внос се погасява, но затова пък задължението за осъществяване на внос остава и при това положение гаранцията се задържа.

4. Член 2, параграф 1 от Регламент за прилагане № 1373/70 разпорежда, че „лицензията за внос ... дава право и задължава ... да се осъществи внос ..., въз основа на лицензията, нетното количество от определен продукт в срока на валидност на тази лицензия ...”.

Член 15, параграф 2, разпорежда, че „освобождаването на гаранцията е поставено в зависимост от представянето на доказателства..., относно вноса, за осъществяването на митническите формалности”.

Параграф 4 от същия член предвижда, че „когато лицензия или извлечение от нея е изгубена, издаващите органи могат, по изключение, да издадат на заинтересованата страна дубликат от тези документи ... (които не могат да бъдат представени) за нуждите на осъществяването на операциите по вноса ...”.

Според член 16, параграф 2, алинея 1, „Когато задължението за внос или за износ не е било изпълнено, гаранцията се задържа”.

Въпреки това член 18, параграф 1 предвижда, че „когато вносът или износът не може да бъде осъществен в срока на валидност на лицензията или сертификата, в резултат на форсмажорни обстоятелства, държавата-членка, която издава лицензията или сертификата, решава, по искане на титуляра, или че задължението за внос или за износ е отменено, като гаранцията се освобождава, или че срокът на валидност на лицензията или сертификата се продължава за същия срок, който е преценен като необходим, с оглед на посоченото обстоятелство ...”.

5. От тези разпоредби следва, че режимът на внасяне на депозит е предназначен да гарантира осъществяването на вноса и на износа, за което се изискват лицензии или

сертификати, за да се осигури както на Общността, така и на държавите-членки точно познаване на планираните сделки.

С оглед на задължението на държавите-членки, наложено от член 12 от базовия Регламент № 120/67, да издават лицензии за внос или за износ на всяко заинтересовано лице, едно бъдещо предвиждане би било лишено от смисъл, ако лицензиите не съдържаха за ползващите се от тях задължението да действат по съответния начин.

Системата, установена съгласно принципите на базовия Регламент № 120/67 с Регламента за прилагане № 1373/70, цели да освободи стопанските субекти от задължението им, единствено в случаите когато операцията по вноса или по износа не е могла да бъде осъществена през срока на валидност на лицензията, като последствие в случай на форсмажорни обстоятелства.

6. Следователно отговорът на първия въпрос следва да бъде, че член 2, параграф 1 и член 15, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1373/70 на Комисията не трябва да се тълкуват в смисъл, че изгубването на една лицензия за внос води до автоматично погасяване на задължението за внос, породено от издаването му.

По първата част от втория въпрос

7. С първата част на втория въпрос се пита дали изгубването на една лицензия представлява случай на форсмажорни обстоятелства, по смисъла на член 18 от Регламент № 1373/70 на Комисията.

8. Понятието „форсмажорни обстоятелства” няма еднакво съдържание в различните клонове на правото и в неговите различни области на приложение, значението на това понятие трябва да се определя в зависимост от правната рамка, в която то е предназначено да породи последиците си.

Всяко тълкуване на понятието „форсмажорни обстоятелства”, използвано от спорния регламент, трябва да държи сметка за особеното естество на публичноправните отношения между вносителите и националната администрация, както и за целите на този регламент.

От тези цели, както и от съществуващите разпоредби на разглежданите регламенти, се вижда, че понятието „форсмажорни обстоятелства”, не е ограничено до това на абсолютна невъзможност.

9. Общественият интерес, който изисква възможно най-точно предвиждане на развитието на вноса във всяка държава-членка и оправдава депозирането на гаранция при предоставянето на разрешение за внос, трябва да бъде съчетан с необходимостта, която също отговаря на обществения интерес, да не се пречи на търговията между държавите с прекалено строги задължения.

Заплахата от задържане на гаранцията има за цел да стимулира вносителите, които се ползват от разрешението, да спазват задължението за внос и да гарантират по този начин точното предвиждане на развитието на вноса, което се изисква от посочения по-горе общ интерес.

От това следва, че по принцип, вносителят, който е извършил всички необходими действия, е освободен от задължението за внос когато външни обстоятелства
61973J0158 – ЦПР - финализиран

направят невъзможно за него осъществяването на вноса в рамките на срока на валидност.

10. Следователно отговорът на първата част от втория въпрос следва да бъде, че изгубването на такава лицензия за внос представлява случай на форсмажорни обстоятелства по смисъла на член 18 от Регламент № 1373/70, когато то е настъпило независимо от обстоятелството, че титулярът на лицензията е взел всички предпазни мерки, които с основание могат да бъдат очаквани от един добросъвестен търговец.

По втората част от втория въпрос

11. Със следващия въпрос се пита, дали един сравнително добросъвестен търговец изпълнява задължението си за полагане на грижа във връзка с своята дейност в рамките на Общността, когато изпраща една лицензия с обикновено писмо.

12. Този въпрос цели да установи степента на внимание, която с основание може да се очаква от един добросъвестен търговец.

При липсата на разпоредба на правото на Общността, от компетентността на националната юрисдикция е да каже, дали, като се имат предвид конкретните обстоятелства по случая, даден търговец е или не е извършил всички необходими действия.

Става въпрос не за тълкуване, а за прилагане, което е оставено на националната юрисдикция.

13. Следователно отговорът следва да бъде, че компетентната национална юрисдикция е тази, която има задължението да се произнесе, след като е преценила всички фактически обстоятелства, в които се е оказал търговецът, дали титулярът на една лицензия е имал поведение на добросъвестен търговец.

По третата част от втория въпрос

14. В заключение се пита дали е законно едно искане, на основание член 19, параграф 1 от Регламент № 1373/70, да бъде представено след изтичането на срока на валидност на лицензията.

15. Разпоредбите на член 18, параграф 1 се отнасят до едно искане за удължаване на срока на валидност на лицензията, както и до искане за отмяна на задължението за внос или за износ и за освобождаване на гаранцията.

Същият параграф предвижда изрично, че едно такова удължаване може да стане след изтичането на срока на валидност на лицензията, но не дава отговор на искането за отмяна и освобождаване на гаранцията.

Тъй като изгубването на една лицензия може да се случи на дата близка до изтичането на срока на валидност на тази лицензия, вносителят би могъл да се окаже възпрепятстван да направи искането си преди изтичането на този срок.

Освен това, вносителят може даже да узнае за събитието едва след тази дата.

Поради това, при отсъствието на каквато и да е разпоредба в регламента, едно такова искане е допустимо да бъде направено след изтичането на срока на валидност на лицензията.

16 Следователно, отговорът на третата част от втория въпрос следва да бъде положителен .

По съдебните разноси

17. Разноските, направени от Комисията на Европейските общности, която е представила становище пред Съда, не подлежат на възстановяване и с оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящо пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси.

По изложените съображения:

като взе предвид процесуалните документи;

след като изслуша доклада на докладчика;

след като изслуша устните становища на ищците по главното производство и на Комисията;

след като изслуша заключението на генералния адвокат;

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 177;

като взе предвид Регламент (ЕИО) № 1373/70 на Комисията от 10 юли 1970 г. , и по-специално член 2, параграф 1, член 15, параграф 4 и член 18;

като взе предвид Протокола за статута на Съда на Европейската икономическа общност, и по-специално член 20;

като взе предвид Процедурния правилник на Съда на Европейските общности;

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени му от страна на *Verwaltungsgericht, Frankfurt am Main*, с Определение от 27 юни 1973 г., постановено от тази юрисдикция,, реши:

1) Член 2, параграф 1 и член 15, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 1373/70 на Комисията, не трябва да се тълкуват в смисъл, че изгубването на една лицензия за внос води до автоматично погасяване на задължението за внос, породено от издаване му.

2) Изгубването на една лицензия за внос представлява случай на форсмажорни обстоятелства по смисъла на член 18 от Регламент № 1373/70, когато то е настъпило независимо от обстоятелството, че титулярът на 61973J0158 – ЦПР - финализиран

лицензията е взел всички предпазни мерки, които с основание могат да бъдат очаквани от един добросъвестен търговец.

3) Компетентната национална юрисдикция е тази, която има задължението да се произнесе, след като прецени всички фактически обстоятелства, при които се е оказал търговецът, дали титулярът на една лицензия е имал поведение на добросъвестен търговец.

4) Законно е едно искане, основано на член 18, параграф 1 от Регламент № 1373/70, да бъде направено след изтичането срока на валидност на лицензията.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 30 януари 1974 година.

Подписи